

Šobrožáček

Zima

Úvodní slovo

Milí spolužáci,
právě všichni prožíváme advent, očekávání svátků Vánoc, kdysi klid a rozjímání. Dnes ale také stále se stupňující shon, přeplněné obchody s nervózními lidmi. To jsou dvě tváře adventního období, které začíná vždy čtyři týdny před vánočními svátky. Tak si s námi od toho vánočního shonu pojd'te odpočinout a pročtete si nové adventní-vánoční číslo Šobrožáčka.

Na úvod tedy něco, co možná o adventu nevíte:

1. Advent nemá pevné datum. Začíná první adventní nedělí, která bývá v období od 27. 11. do 3. 12. Letos připadl na 3. 12.
2. Konec adventu představuje západ slunce na Štědrý den.
3. Advent trvá zhruba čtyři týdny, ale počet dnů není každý rok stejný. Pohybuje se v rozmezí 22 až 28 dní.
4. Adventní neděle jsou čtyři, značí se jako železná, bronzová, stříbrná a zlatá. Tyto názvy však nemají nic společného s křesťanskou tradicí.
5. Liturgickou barvou je fialová, která symbolizuje pokání, ztišení a čekání. Proto by i správnou barvou adventních svíček měla být právě fialová. Až po třetí adventní neděli ji střídá veselejší růžová, která symbolizuje radost. Často se však sahá k červené, anebo k bílé. Ta patří také mezi slavnostní barvy a někdy byla právě bílá svíčka, tzv. Kristova, jako pátá součástí adventního věnce.
6. Nejznámější tradicí, která se s adventem spojuje, je adventní věnec. Má čtyři svíčky, z nichž každou nedělí se zapálí jedna. Poslední hoří na zlatou neděli, po ní již přicházejí Vánoce.
7. K adventu patří tradičně také adventní kalendář. První vznikl na začátku 20. století v Německu, byl vystřihovací a nesl název V zemi Ježíškově. Klasické čokoládové kalendáře se začaly vyrábět v USA v 70. letech 20. století

Michaela Sloupová, 8. A

VIP zprávy

Vánoční zvyky a tradice

Stále se něco děje....

Pro chytré hlavičky

Naši nejmenší

Práce našich žáků

Rady pro šikovné ručičky

Recenze (moje oblíbená hra)

S úsměvem jde všechno líp...

...a na závěr

VIP zprávy

Anketa-Jak se těšíte na Vánoce a co si přejete od Ježíška?

"Já bych si strašně přála nějakého plyšáka na mazlení. Už se nemůžu dočkat Vánoc, strašně se těším!" - Sára Hlavičková, 2. B

"Na Vánoce se těším. Přeji si, aby mi Ježíšek letos přinesl velký jeřáb." - Matyáš Kůrka, 1. A

"Těším se hodně, přeji si nové oblečení a boty." - Adéla Kovářová, 9. A

"Přeji si NHL, hru na mojí herní konzoli, nemůžu se dočkat." David Stropnický, 5. A

"Jo, těším se moc. Strašně bych chtěla nový notebook." - Kája Vachtová, 8. A

"Na Vánoce se těším. Co si přeju, je velice tajné!" - Alice Hlaváčová

Aneta Šmatová, Vanesa Erbanová 8. A

Vánoční zvyky a tradice

Svatý Mikuláš (280/286 – 345/352) byl mezi lidmi velmi oblíbený, proslavil se především svou štedrostí k chudým lidem a lidem v nouzi.

Tradice svatého Mikuláše je rozšířena v celé Evropě. Den svatého Mikuláše připadá na 6. prosince. U nás, v České republice, se s ním ale děti mohou potkat už 5. prosince večer. Někdo z dospělých nebo starších dětí si oblékne kostým biskupa s dlouhým bílým vousem a doprovází ho čert s andělem. Většinou navštěvují domy a byty, kde bydlí malé děti. Zatímco čerti straší zlobivé děti, anděl se za ty hodné přimlouvá.

Mikuláš nakonec děti obdaruje. Dárky obvykle nejsou velké. Většinou se jedná o drobnosti a různé pamlsky.

Jestli vám někdy připadalo, že svatý Mikuláš a americký Santa Claus si jsou podobní, není to náhodou.

Postava Santa Clause vznikla na základě „našeho Mikuláše“. Také je to starší pán s bílými vousy, dárky ale v USA nosí až na Vánoce.

Stále se něco děje....

30. 11. 2017 proběhly v naší škole Vánoční dílny. Všechny děti i dospělí se snažili. Aby právě jejich výrobek byl ten nejhezčí.

16. 11. 2017 se v knihovně naší školy uskutečnila už podruhé akce Snídaně s knihou. Děti si mohly kromě pečiva pochutnat na ukázce z knih, které tentokrát předčítal p. ředitel J. Volf.

Také naše město Písek se chystá na Vánoce. Čeká nás opět několik krásných betlémů.

5. 12. 2017 navštívil žáky naší školy Mikuláš s čerty a andělem.

N. a A. Hrdličkovi, K. Boucová, A. Gage 7. A. k. Svobodová, A. Šimurdová

Pro chytré hlavičky a šikovné ručičky

Tajenka:

--	--	--	--	--	--

1.

			Č		
--	--	--	---	--	--

2.

V						
---	--	--	--	--	--	--

3.

--	--	--	--	--	--	--	--

4.

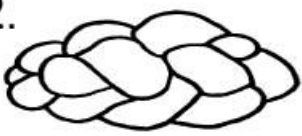
	L					
--	---	--	--	--	--	--

5.

								í
--	--	--	--	--	--	--	--	---

6.

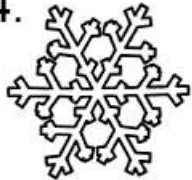
--	--	--	--	--

2.

5.

3.

1.

4.

6.

Karolína Vachtová 8. A, A. Stropnická 8. A

Omalovánky

Naši nejmenší

Jako každý rok i tento, naší školku navštívili Mikuláš s čertem a andělem.

Některé děti se ze začátku bály, ale když zjistily, že budou hrát různé soutěže, tak z nich strach opadl a nebály se. A nakonec každé z dětí dostalo svou nadílku.

Michaela Petrová, Zuzana Nováková 8. A

Práce našich žáků

Charakteristika postavy ve vypravování s použitím přirovnání (slohová práce)

Pro svůj popis jsem si vybrala herce Jiřího Mádlu, který hrál v mnoha známých filmech a pohádkách. Jirka studoval gymnázium v Českých Budějovicích. Poprvé jsem si ho všimla ve filmu Snowboradáci, kde hrál se svým hereckým kolegou Vojtou Kotkem. Líbil se mi jeho styl hraní. Líbil se mi i v mnoha pohádkách, ale nakonec jsem si vybrala film „Probudím se včera.“

Jirka je obyčejný kluk, který se ale velice dobře proslavil ve filmové sféře. Jirka je 170 cm vysoký a je mu 31 let. Jirka je na první pohled velmi pozitivním člověkem, jeho úsměv je velice nakažlivý a okouzluje. Jirka je normální postava, jeho vlasy jsou hnědé a krátké. Jirkovi hnědé oči uhranou nejednu dívku, jsou plné tajemna. Jeho nos je menší, ale vypadá jako bambulka. Pod nosem se nachází malé úzké červené rty, připomínající barvu jahod. Jirka má drobný obličej s výraznými vystouplými lícními kostmi. Rád se obléká do sportovního oblečení, nebo se vžívá do role a rád hraje v různých kostýmech. Přestává tak být sám sebou a může se chovat jako postava, kterou hraje. V životě se vždy na své chování vymluví, že je ještě pořád v roli postavy, kterou hrál.

Jak již už bylo zmíněno, Jirka hrál v několika filmech, seriálech, pohádkách, ale přesto se mi nejvíce líbil ve filmu „Probudím se včera.“ Je to český celovečerní film, ve kterém si Jirka zahrál společně s herečkou Evou Josefíkovou. Film je o čtyřicetiletém Petru Kovářovi, který učí na střední škole český jazyk. Má problémy se ženami, hned na začátku filmu se se svou dlouholetou přítelkyní rozešel. V tu chvíli si uvědomí, že jediná žena, kterou bezvýhradně miloval, byla jeho spolužačka ze střední školy Eliška. Tehdy nedostal odvahu k tomu, aby jí to řekl, tak se z jeho života navždy vytratila. Petrovi se naskytne příležitost odcestovat v čase do svých studentských let a vrátit se do června 1989. Dostane tak možnost napravit, co proměškal. Nyní se musí Petr poprat s Eliščiným počátečním nezájmem, zbavit se jejího přítele a zvládnou učivo středoškoláka, což už dávno zapomněl, duševně totiž zůstal stále na čtyřiceti letech. Na večírku chce Petr vyřešit problémy mezi nimi, a tak se snaží Elišce vše vysvětlit a rozejde se s ní. Do půlnoci musí být ale doma, aby se v čase stačil vrátit zpět. Napíše jí dopis, kde jí vysvětlí, proč odešel, ale jeho spolužáci ho

Elišce nepředají. Petr se vrací ve svém životě zpět, poprosí ale výzkumné centrum ještě o jeden den minulosti. Tam Elišce přizná, jak to doopravdy bylo, neví, zda mu bude věřit, ale zkusí to. Když se opět vrátí v čase do přítomnosti, žije s Eliškou a mají spolu dvě děti. Nakonec Petr dosáhl toho, co chtěl a žili šťastně dál.

Film se mi velice líbil, někdy bych také chtěla cestovat v čase, což bohužel není možné. Film je vtipný, zábavný, romantický, a hlavně je tam vidět Jirkův skvělý herecký výkon.

Michaela Petrová 8. A

L. Loukotová 8. A, fotografie L. Dunovský 6. A

Rady pro šikovné ručičky

Vanilkové rohlíčky

300 g hladké mouky, 180 g másla nebo rostlinného tuku, 100 g nastrouhaných lískových nebo vlašských ořechů, 60 g moučkového cukru, 1 vejce, 1 žloutek, mouka na vál, tuk na vymazání plechu; na obalování: 100 g moučkového cukru, 1 vanilinový cukr nebo kousek vanilkového lusku

- Do prosáté mouky nasekáme tuk, přidáme nastrouhané ořechy, cukr, vejce, žloutek a vypracujeme hladké těsto, které necháme asi hodinu odpočinout v mikrotenovém sáčku.
- Z těsta vyválíme váleček, který nakrájíme na dílky a dlaní z nich vytvarujeme rohlíčky (můžeme použít i formičky).
- Rohlíčky upečeme na plechu vymazaném tukem v troubě vyhřáté na 170-190 °C.
- Hotové pečivo ihned obalíme ve směsi moučkového a vanilkového cukru.
- Až zcela vychladlé rohlíčky pak uložíme

V. Ebelová 8. A

Recenze (moje oblíbená hra)

Wolfenstein II: The New Colossus

Když jsem před dávnými časy v jedné velmi vzdálené školní družině objevil na bájném stroji s označením 486 obsah tajemné složky WOLF3D, moc nadšený jsem nebyl. Jednak už jsem znal Dooma, takže jsem se na nadšení spolužáků díval s mírným odstupem. Return to Castle Wolfenstein z roku 2001, to bylo jiné kafe! Pamatujete, jak jsme byli nadšeni třeba ze scény, kdy na vás nepřátelé zaútočí skrz podlahu? Ve vzpomínkách dobrovolně přeskakují nevýrazný díl z roku 2009 a přesouvám se rovnou o pět let později, kdy nám vývojáři ze studia MachineGames předvedli svou vizi staromilské lineární střílečky, okořeněné tak akorát dostatečným množstvím moderních prvků. The New Order se okamžitě zapsal do srdcí milionů hráčů.

Wolfenstein II: The New Colossus svým příběhem přímo navazuje na události New Orderu. B.J. Blazkowicz, sice dokázal uštvit vítězné nacistické válečné mašinerii zásadní ránu ve formě odstranění hlavy výzkumu a vývoje nových zbraní, sám za to ale zaplatil podlomeným zdravím a tento fakt vám hra dá ve své první polovině poměrně razantně najevo. B.J. a jeho přátelé boj samozřejmě ani nadále nevzdávají a vydávají se ve své ponorce přes oceán do Ameriky, která taktéž úpí pod těžkými botami obrněných Übersoldatů. Pokud jste se těšili, že nové zasazení výrazně obmění lokace, v nichž se děj odehrává, budete nejspíš dost zklamáni. Kromě asi desetiminutové pasáže s jahodovým shakem, kterou jsme viděli v množství trailerů, se drtivá většina vašeho putování bude znovu odbývat v potměných chodbách různých nacistických komplexů. Jednou z prvních výtek, které na účet nového Wolfa mám, je právě fakt, že mu zoufale chybí pamětihodné okamžiky. Momentů, které by na mě při hraní výrazně zapůsobily, je méně než prstů na jedné ruce a autoři trestuhodně promarnili i takovou nahrávku na smeč, jakou je návštěva radiací zamořeného Manhattanu. Tady by se atmosféra zmaru a nacistické zloville dala určitě zpodobnit trochu líp než jen šedivou masou popadaných baráků. Tentokrát ale nebudu hned od začátku dštít síru a napřed vám řeknu, co se povedlo.

Povedlo se především zachovat všechno to, co činilo z minulého dílu kvalitní střílečku. Gunplay je pořád famózní, rychlost a brutalita střetů s nepřáteli je naprosto nevídaná a uspokojení z pohledu na krví a vnitřnostmi pokryté stěny chodeb, kde jste před chvílí řádili s dvojicí rotačních brokovnic, se

vyrovná jen máloco. Herní mechanismy zůstaly prakticky nedotčené, hra umožňuje jak bezuzdné kropení, tak i tichý průchod, a odměňuje vaše snažení odemykáním perků podle toho, jak se vám daří. Věrný nůž vystřídala ještě účinnější sekerka. V první polovině hraní je B.J. ze zdravotních důvodů odkázán na speciální oblek, který sice umožňuje navýšení hodnoty zbroje na 200 bodů, zdraví ale budete mít na pouhé polovině. Zůstala ovšem možnost takzvaného Overcharge, tedy nasbírání většího množství zdraví, které však postupně klesá na onu maximální povolenou hranici. Musím říct, že už na normální obtížnost se vám hra vůbec nebojí pořádně zatopit. Nepřátelé sice nejsou žádní velcí myslitelé, jejich inteligence ale bohatě stačí na to, abyste je poměrně rychle začali vnímat jako kvalitní soupeře. Je třeba pečlivě zvažovat, kdy si můžete dovolit vyrazit vstříc salvám kulek s řevem a rozpálenými hlavními vlastních samopalů a kdy je lepší vsadit spíše na opatrnější postup. Návrat slaví i velitelé, kteří mohou velmi snadno a rychle vyvolat poplach a tím pádem i nekonečné množství přichozích posil. O ty je tedy záhodno postarat se ze všeho nejdříve. Wolf rozhodně není ani na normální obtížnost snadnou hrou, obtížnosti na konzolích pak ještě nahrává poměrně nepohodlné zaměřování skrz gamepad. Nemohu ale říct, že by mě hra kvůli nutnosti víckrát opakovat některé úseky frustrovala nad míru. A jak už jsem říkal, když na rozsáhlé chodby padne mrtvolné ticho, máte pocit z dobře odvedené práce.

Možná vám přijde, že jsem hru celou dobu kritizoval, abych jí nakonec dal vysoké hodnocení. Věc se má tak, že Wolfenstein II: The New Colossus je pořád vynikající a nadmíru zábavnou střílečkou, která ale zároveň hřeší na popularitu svého předchůdce a nepřináší prakticky nic nového. Jestliže se vám The New Order líbil, nemáte nad čím váhat, pokud jste ho naopak nehráli, určitě neuděláte chybu, když si za levný peníz pořídíte nejprve ten, případně samostatné rozšíření The Old Blood, a následně zhodnotíte, zda máte náladu na více téhož. Podobných her není zrovna moc a rozhodně bychom si nepřáli, aby byl Wolfův koncept rozředěn zbytečnými moderními prvky, nedej bože třeba otevřeným světem. Jen té invence, nápadů a drženého tempa by to chtělo víc, pánové z MachineGames, napotřetí už by se vám to rutinérství nemuselo vyplatit.

J. Čapek 9. A

S úsměvem jde všechno líp....

Baví se dva pasáčci ovčí, jak velká mají stáda. První říká: „Já mám ve stádě 98 ovčí a ty?“ „Já nevím, pokaždé, když se je snažím spočítat, usnu! ‘‘

Proč ptáci v zimě létají na jih? Protože je to lehčí, než kdyby tam šli pěšky.

Co si myslí pes, když vidí vánoční stromek? „Konečně rozsvítili na záchodě!“

"Mami, mami, mám dobrou a špatnou zprávu, jakou chceš slyšet první?" Ptá se Pepíček maminky. "Tak tu dobrou. "Dostal jsem jedničku z diktátu!" "To je hezké, Pepíčku a jaká je ta špatná?" "Že to není pravda!"

Mami, představ si, že jsem dostal jedničku za matiky!" "Výborně, Pěťo, to jsi šikovný kluk!" chválí maminka syna. "Ne, mami, jen si to představ!"

Bertík poprvé v životě vidí páva a nadšeně volá: „Jé podívej tati, jak ta slepice krásně kvete!“

„Babi, postav se na chvíli.“ „A proč, Marečku?“ „Protože tatínek říkal, že sedíš na penězích!“

Při štědrovečerní večeři se ptá synek svého tatínka: „Tati, máš v krku kost?“ „Nemám, synu.“ „A na čem ti tedy drží hlava?“

„Mami, mami, hoří vánoční stromeček!“ „Neříká se, že hoří, říká se, že svítí, Petříku.“ „Mami, záclony už taky svítí!“

„Tati a odkud je vlastně Ježíšek?“ ptá se pětiletý syn otce pod stromečkem. „Když se podívám na většinu etiket z dárků, tak bych řekl, že z Číny.“

Martin Švec, Marek Jaroš 9. A

...a na závěr

Doufám, že jste si hezky počtli a naladili se do vánoční atmosféry. Užijte si vánoční prázdniny, buďte opatrní na sjezdovkách i s petardami na Silvestra, ať se můžete v pohodě a v klidu po novém roce vrátit do školy vstříc dalšímu vzdělávání a pololetnímu vysvědčení. Za celou redakční radu bych Vám chtěla popřát krásné prožití vánočních svátků, bohatého Ježíška a hodně úspěchů do nového roku. V roce 2018 se opět těšíme, Ahoj!

Michaela Sloupová, 8. A

Krásné a klidné Vánoce přejí žáci a
zaměstnanci ZŠ Tomáše Šobra Písek

Pohodové Vánoce, hodně zdraví a štěstí v roce 2018
Vám přejí všichni tvůrci školního časopisu.

2017 - 2018

Šéfredaktorky:

Mgr. L. Chalupová

Mgr. R. Bláhová

Redaktoři:

Šimurdová A.

Gage A.

Boucová K.

Hrdličková N. a A.

Sloupová M.

Urbanová J.

Buriánková A.

Šmatová A.

Erbanová V.

Petrová M.

Stropnická A.

Vachtová K.

Ebelová V.

Srbová E.

Loukotová L.

Jaroš M.

Švec M.

Lavičková E.

Dunovský D.

